

In een moeras waar het water glinstert tussen het riet
en er altijd wel iemand zoemt, tsjirpt of plonst,
zit Boekoe diep weggedoken in zijn schild.

Zijn schild is niet zomaar een schild. Het is een magische bibliotheek, met planken vol verhalen en dromen. Het is zijn knusse, warme thuis. Met zijn korte pootjes houdt hij een boek vast en zucht tevreden.

Als hij leest, vergeet hij alles om zich heen. Hij beklimt steile bergen, vecht met brullende draken en zweeft door de lucht als een sierlijke libel. 'Boeken zijn magie,' fluistert hij zacht, alsof hij een groot geheim met het moeras deelt.

